

studenčnico, po kateri sem tako hrepenel! Ali ni bilo to res obupno? »Fej žaba, le sama požri vodo!« sem rekel ter se z junaškim premagovanjem napotil dalje k Sveti Barbari, kjer so mi nudili čiste studenčnice — brez žabe.

Taka je moja zgodba o žabi. Žalostna, kajne? A z njo sem svojo zgorajšnjo trditev dokazal, in zato sem napisal to žabjo povest.

Janko Samec:

Zloba.

Nekoč goloba srečata
 dva vrabčka-potepuha,
 a nič pred njim ne rečeta,
 kot da sta nema, gluha.
 Ko pa dospeta malo vstran,
 brž eden glasno vpraša:
 »Kaj ni res nizek tisti stan,
 ki pošte krog prenaša?« —
 Tedaj povpraša ga golob:
 »Mar tebi tak dopade,
 ki je navzoen pobeljen grob,
 pa kar mu vseč je — ukrade?«
 V sramoti vrabec obmolči.
 Sinica z orha brajde
 pa se zasmije: »Hi, hi, hi...
 Kar išče kdo, to najde!«